

ਜੀ.ਆਰ.ਮਾਈਠੀਆ ਜੇ.

ਅਜੈ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ
ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1467 .

23 ਜੁਲਾਈ, 1990

ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951—ਐੱਸ. 31—ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ—ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼—ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ—ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧ-ਸਿਰਫ ਸੰਭਾਵੀ ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਐਸ. 31(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸੋਧ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਮਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰੈਸੀਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 8/)

227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-5 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਦੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਸ.ਕੇ. ਹੀਰਾਜੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਲ.ਐਮ ਸੂਰੀ, ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਿਸਪਾਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਮੁਨੀਸ਼ਵਰ ਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ.ਆਰ.ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੁਆਰਾ 9 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਟੇਟ ਫਾਇਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 1951 (ਛੋਟੇ ਲਈ, ਐਕਟ) ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਦੇ ਡੇਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਭਦਰਵਾਹ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। 10 ਨਵੰਬਰ, 1972 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2,65,964.72 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼। ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਰਿਸਪੋਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਰਿਸਪਾਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਾਰੰਟਰ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼, ਸਗੋਂ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਭਦਰਵਾਹ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜੋ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੰਡਿਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 31 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ: -

"31. ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ।—(1) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਅਜੈ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੀ. ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.)

ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਕਿਸ਼ਤ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਇੱਕ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: -

- (a) ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ, ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਰਡਰ ਲਈ; ਜਾਂ
- (b) ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ; ਜਾਂ
- (c) ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸਦੀ ਮਜ਼ੀਨਰੀ ਜਾਂ ਪਲਾਂਟ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

(7) ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਖਿਪ ਮੋਡ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਮਜ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ, ਉਪਕਰਣ ਆਦਿ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਖਿਪ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ

(1) ਏਆਈਆਰ 1975 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 416.

ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਅ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯੋਜਿਤ:-

"11. ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ix) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

'ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੇ।'

ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ix) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 'ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਧਿਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੰਨਾ ਲਾਈ ਨੂੰ 'ਮੌਰਗੇਗਰ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੌਰਾਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮੁੰਨਾ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

'ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਆਦ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿੱਚ 'ਮੌਰਟਗੈਗਰ' ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਦਰਭ ਇਸ ਲਈ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਮੌਰਟਗੈਗਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਅਤੇ 32 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੋਧ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ 5

ਅਜੈ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੀ. ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.)

ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚਲੀ ਧਾਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ।'

(8) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 43 ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੂੰ 21 ਅਗਸਤ, 1985 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ 22 ਅਗਸਤ, 1985 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਜ਼ਟ (ਵਾਯੂ), ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਇਹ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੋਧ* ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: -

“ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੀ ਸੋਧ।

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਧਾਰਾ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ: - '(ਏ) ਕਿਸੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ; ਜਾਂ ”

ਧਾਰਾ 31(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ - ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਨਲੀਟੀਵ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਮਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਕਿਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚਮਨ ਪਾਸਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਐਸਯੂਆਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ

I.L.R. Punjab and Haryana
(2) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 34 ਪੀ.

(1991)2

ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਮਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨੁਕਸ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਆਰਥਿਕ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੌਰੀਰ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ 'ਕੌਰਮ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ' ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਧੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

(9) ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੌਂਡਿਟ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਪਰੀਤ ਲਵ/ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ।

(10) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਟਾਊਨਡ ਰੌਸਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਸ਼ਕ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(11) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.
ਬੱਲੂ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਪਾਰਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1978 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2051।

21 ਨਵੰਬਰ, 1990

ਹਿੰਦੂ ਅਡਾਪਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੋਨਟੇਨੈਂਸ ਐਕਟ, 1950- ਐੱਸ. 4 R IS— ਕਸਟਮਰੀ ਗੋਦ ਲੈਣਾ— ਰੱਦ ਕਰਨਾ— ਐਕਟ ਦੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ— ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਅਲਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।